

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

7.nodaļa: Skolotājs un māceklis.

287.

Cilvēkam sveša ir doma par paklausīšanu Skolotājam. Kā gan var kļūt mazdūšīgs, kad Skolotājs ir Vadošā Bāka? Kā gan māceklis var pazaudēt savu uguni, kad Skolotājs liek iedegties visām ugunīm? Kā gan Skolotāja Vairogs var aizturēt, kad māceklis ugunīgi tiecas pateicoties Skolotājam? Tā cilvēces apziņā mīt maza vēlēšanās tiekties uz virzošo kopdarbību. Bet cilvēcei jāiemācās pašdarbības ceļā iemiesot visas Skolotāja apstiprinātās domas. Tā Kosmiskais Sapņrāts sasniedz evolūciju, un tā cilvēcei jāiemācās jaunveidot pa augstāko ceļu. Patiesi, Skolotāja atdarināšana ir Skolotāja Tēla ietveršana.

288.

Visās reliģijās aizgājējam no Zemes tika dots ceļā Aizstāvis, Svētā, vai Eņģeļa, vai mirušā radnieka veidā. Tā apstiprinājās pēcnāves pasaules esamība un vajadzība pēc Vadītāja. Pie šīs domas par vadītāja nepieciešamību vajag pierast. Tā visās reliģijās nodibinājās Vadītāja un Skolotāja jēdziens. Tāpēc, kad runājam par Skolotāju, Mēs atgādinām to, kas nenovēršams. Mācība var dzīvot vai arī izvērsties nāves skavās. Bet tik viegli ir izdaļot dzīvi, vēršoties uz Gaismu.

289.

Tādēļ katra tiekšanās, kas ved pie mācekļa apvienošanas ar Skolotāju, ved pie augstāko likumu izziņāšanas. Māceklis, kas nevēlas Skolotāju, ar to atzīst savu tumsonību, jo viņš aptur savu atbildību. Ja katrs spēks, kurš virza garu augšup, ir attīstības spēks. Kā gan paplašināsim apziņu un padarīsim cēlāku garu, ja nepieņemsim Hierarha Roku? Iedomības izpausme postīgi aiztur progresu: tādēļ pienākas aizrādīt visiem tiem, kas runā par pārmērīgu atdevību Skolotājam, ka vienīgi ar uzticības spēku Skolotājam, var sasniegt apziņas izsmalcināšanos. Gara un domas kultūra prasa virzīšanos uz priekšu, paužot neuzvaramu uzticību Hierarhijai. Tikai tā paceļas gars, tikai tā var nostiprināties gara evolūcija. Tādēļ arī Kalpošanas daiļums ietverts apziņu apvienībā. Kad apziņu loki apvienoti, tad valda Gaisma un apstiprinās augstākais norādījums. Tikai tā tiek sasniegts augstākais likums! Tā Mēs radām!

290.

Pierakstiet jautājumus māceklim: “vai tu nekalpo tumsai? Vai neesi šaubu kalps? Vai neesi nodevējs? Melkulis? Vai nelieto neķītrus vārdus? Vai neesi sliņķis? Vai neskaisties? Vai tevī neizpaužas nepastāvība? Vai neesi nolaidīgs? Vai pazīsti uzticību? Vai esi gatavs darbam? Vai neizbīsies Gaismas?” – tā jautā jiet mācekļiem, gatavojot tos pārbaudījumiem.

291.

Pavediens, kas saista Skolotāju ar mācekli, ir visvarenākais veids un dod izpaustu aizsardzību. Kā gan iespējams izpaust savu tiekšanos bez Skolotāja? Tie mazdūšīgie, kas saka – “iesim paši”, nepazīst aizsargtīkla nozīmi, tādēļ Hierarhijas ķēdes

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

7.nodaļa: Skolotājs un māceklis.

neatzīšana līdzīga celtniecības principa postījumam. Tā tikai ar vareno Hierarhiju var nostiprināties celtniecībā.

292.

Bez saites ar Skolotāju, pat ar vienu noliegsmes sariņu, varam ielaist melno iemītnieku. Viegļprātība mīt tuvu nodevībai. Tā var iedomāties, kādas sekas ir tam, ka māceklis pārrauj saiti ar Skolotāju. Laiks cilvēkiem ieskatīties ārprātīgo namos un pārbaudīt saslimšanu cēloņus un apstākļus, it sevišķi tagad, kad šis posts bīstamāks par mēri.

Protiet sargāt pavedienu ar Skolotāju un piepildīt sirdi ar Valdoni. Nedrīkst aizmirst to, kas būtisks nesatricināmai augšupejai. Ne darbi, ne apstākļi, ne raksturs, nedz jebkādi iemesli nevar likt šķēršļus starp mācekli un Skolotāju. Skolotāja atskārsme ir īsākā ceļa izveidojums. Atmest Valdoni nozīmē nodot pašam sevi.

293.

Tieši mīlestības vārdā vajag mācīt, cik gudri jāizturas pret svēto Skolotāja jēdzienu. Nav tādu 30 sudraba grašu par kuriem varētu salīgt dažādus Skolotājus. Tāpat gudri ir jāizraugās arī mācekļi. Tas pats sidraba pavediens saista katru Skolotāju ar katru mācekli. Ja galvojums ir izsacīts, tad tas ietilpst karmas pamatos. Var novērot dzīves notikumus, cik lielā mērā teiktais neapšaubāms. Neviens nevar atrunāties ar likumu nezināšanu, tāpēc labāk atkārtot katrā lappusē, ne kā pielaist kaitīgus maldus, kuri velk sev līdzīgu riebiņu seku asti. Ne skarbi, bet dzīvei piemērīgi jāsaprot likums. Ne vārdos, bet ar sirdi jāpieņem padoms! Ne velti zobi likti mēlei par aizvaru.

294.

Gudri norādīts par tā svētlaimi, kas atdevis savu dvēseli savu draugu labā. Bieži šo bausli pielieto dzīvības upurēšanai, bet nav taču sacīts pat dzīvību vai par miesu, bet par garu. Līdz ar to dots visgrūtākais un ilgstošākais uzdevums. Lai atdotu dvēseli, vajag to izkopt, paplašināt un izsmalcināt, tad var to dot tuvākā glābšanai. Tā vajag saprast un apzinīgi pielietot Nolikumu Gudrību. Tāpat sacīts – “seko man”! Tā teiks katrs Hierarhs, apstiprinādams nemainīgo kustību. Viņš nevar atskatīties atpakaļ, citādi vadošā zvaigzne nozudīs aiz klints. Nav pareizi domāt par Hierarha pazemību. Pazemība uz priekšu un pavēle atpakaļ. Tikpat skaidri izteikta Hierarhija Apustuļa vārdos par Garu Iepriecinātāju. Bet jāizprot arī šis padoms, jo nekas nenorāda uz bēdu bezdarbību, bet gatavo iepriecinājumu sasniegumā. Tā tiek aptumšotas pat labākās Mācības nepieļaujot to, kas neredzamas zemes acij.

295.

Energijas kāpinājums mācekļa un Skolotāja starpā līdzīgs tvaika mašīnai – pastāvīga sūtīšana un atdošana. Tāpēc Mēs tik neatlaidīgi norādām uz saskaņotības nepieciešamību, lai būtu labvēlība, tiekšanās, atzinība, tikai šādiem līdzekļiem var attīstīt saskaņotības dinamiku. Tvaiku mašīnai ir cepure, bet Mums ir neizsmeļams psihiskās enerģijas rezervuārs. Nevajag domāt, ka norādītās īpašības vajadzīgas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

7.nodaļa: Skolotājs un māceklis.

Mums, gluži otrādi, tās vajadzīgas jums. Citādi ar ko gan nostiprināsīt saiti ar Mums? Ne ar šaubām, ne ar patību, ne ar pašnožēlošanu, bet vienīgi ar nedalītu modru tiekšanos uz Mums nostiprināsies gara dinamo varenais ritenis. Vajag šo tiekšanos īstenot. Vajag atcerēties, ka katram fiziskajam likumam jāatgādina par gara likumību. Ar šādu apziņu varat patiesi kļūt par dzīves pārveidošanas līdzstrādniekiem.

296.

Daudz stingrības, daudz apņēmības jāparāda, kad mērķis ir saskarsme ar Mums. Bet pat maza nodevība rada neskaitāmi daudz posta. Brīdinu tos, kam ir ausis.

297.

Skolotāja uzdevums novērot skolnieka domas kādību. Nevis pats darbs, bet domas virziens būs augšupejas ceļš. Šāda svešas domas izpratne nav pārdabiska, bet tā iegūstama, novērojot daudzas kustības un skatienus. Mazliet vērības, un skolotājs ieraudzīs acu ugunis. Ļoti nozīmīgs šis mirdzums, kas gudram ārstam parādīs veselu iekšējā stāvokļa vēsturi.

298.

Vadītājs var jautāt māceklim – “ko dari, ko vēlies, kas tev sagādā ciešanas, kas prieku?” Šādi jautājumi nenozīmēs, ka Skolotājs nezina, kas notiek mācekli, gluži otrādi, visu to zinot, Skolotājs grib pārlicināties tieši ko māceklis pats ieskata par nozīmīgu. Māceklis ar mazu pieredzi no visiem apstākļiem var norādīt visniecīgāko, tāpēc Skolotājs nejautā aiz pieklājības, bet pārbaudīdams mācekļa apziņu. Tāpēc ļoti apdomīgi jāatbild Skolotājam. Nevis tā dēvētā pieklājība, bet gan nemitīga apziņas padziļināšana ir Vadītāja uzdevums.

299.

Skolotājs dažreiz briesmu brīdī pasargā, uzņemoties briesmas uz sevi. Viņš it kā rokām aizklāj tuvojošos tumsu. Šādā laikā jāievēro vislielākā piesardzība. Spēcīgs sasprindzējums tuvu. Šādā laikā vislabāk izjust sevišķu pateicību pret Skolotāju. Šī izjūta kopā ar svētīvinību vislabāk uzturēs harmoniju un pareizu vibrāciju ar Skolotāju. Gaismas vairogs ne vienmēr ir mūsu rīcībā. Nejēgas domā, ka pasaules uzdevums tos uzturēt, bet saprātīgie zina, cik grūti veidot no haosa un atnesīs celtnei arī savu akmeni.

300.

Skolotājs izprot skolnieka rakstura būtību. Nav derīgs Skolotājs, kas grib vienādot visus skolniekus, tādā kārtā viņš pazemos sevi un izdarīs neizlabojamu ļaundarību, patvarīgi grozīdams skolnieka Karmu.

301.

Skolotāja godāšana ir zāles pret visām sāpēm. Kad ļoti sāp, griezieties pie Valdoņa.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

7.nodaļa: Skolotājs un māceklis.

302.

Visiem līdzekļiem jāapgūst pamatlikums, ka Skolotājs dod virzienu, bet nenorāda gaitu detaļas. Katram pašam darbā jāmeklē un jāatrod savs piesātinājums. Sevišķi neskaidri tiek izprasts diženais likums, kas virza uz meklējumiem. Ne tikai tagad, bet arī labākajos laikos cilvēki prasīja jau gatavas, kaut arī pašu nepārdomātas formulas.

Cik pamācoši ir pārbaudījumi, kad māceklim pēc viena sākuma burta jāatrod viss vajadzīgais vārds, bet tikai retie meklēs šādu apvienotu apziņu. Jānorāda, cik ļoti meklējumi nostiprina arī vadību. Skolotājs neaicina uz gatavu maltīti, bet Viņš zina mežā vietas, kur var salasīt nogatavojušās ogas. Uz šādu laimīgu ražas novākšanas vietu aicina Vadītājs un nožēlo, ja māceklis ieskata par labāku nopirkt tirgū netīras ogas. Tik sirsnīgi noris Vadība, ja rūpīgā Roka nemanāmi ievirza labākajā ceļā.